

ԽԱՐԵԱԿԱՆ

ՅԱՐԱՆԱԿԱՆ
ՇՆՈՒՄ ԲԱՅՈՍՅԱՆ

Գրեցել 10 Կ. Գրանուցեցրոս 12 Կ. 1909, Հարաք, Դեկտեմբեր 19-ին. Թրեգւ. Թ. № 51.

Հ Է Յ Ե Ա Ն Գ Ա Ր Ո Ւ Մ Է

հաուց սակին արգա անի, միք շեռա-
թարալաւս կուսացիութենի հաշիւ հե-
տարբ:

Իս էս Էնդուր իմ ստում, չուճքի իս
էլ սիրենիդը շուն ու զուգը էլ սիւ-
զարտիք, շատ իմ սիրում հաշուառու-
թիւնը:

Մէ Էղեղեցու ծում ու ինդի հաշի-
ւր թէլի գուգիք, մէ զիպլոտիս շօտի
հետարի համաթէլի խօսում էր, արա մէ
ըլգաեցին, մէ պոլիտիկուրի պարտի
հաշիւ հետար, ուսքո շատ կու պա-
հանջիք, զիպիմ միք խաթաթիք, իս
միգ էլիսմ կու ճանչնամ:

Այ, կցիմ:

Աստուձ կինք տայ հայուց սակին,
էս տարի էլ ցաւ ու չառի օրիք բաշէց,
համա չուճքի միք կուսացիութենի ու
ուսփոք միք սակութար, իմ կամբով ժա-
մանակին անձրեւնիք էկաւ, էտու հա-
մա էլ ձմտան համա մէ քիչ հաց պա-
հնից զեղցին. հիմի գուրթ է, անհաց
տարիներու հանդի բախցած չէ, մազ-
բամ փուրի խիտ կարբիք ունէ, միք
պարտիւն կարբաղից փուք, ով փուլ
ուզէ՛ գուրթ անէ ու կու ստանայ,
ինչպիս քէ՛վք գուգէ: Փուրի համայն չէ
ստող չկայ, Աստուձ սող պանէ խա-
ղենիքը, փուլ էլ փուր չլի, հուզը իս
էնդի է, մշակեցիք ու կիբիք:

Միք կուսացիութիւնը Էնդոգամ շալիշ
էկաւ, փուր սակի գուրթիքը կարբա-
ւուրիք, Աստուձ սող պանէ միք էշ-
միտանին էլ, նրա Կաթիղիուսը, արս
թախար, թախտի մող էլած լիճ ու
ճեմարանը, փանքն ու միտարանութիւնը
ն այլն է այլն:

Կաթիղիուսի ճնդութիւնին, սակը
միգ է պարտական, միքս խաթարա-
լիտանիք, փուր մող չէլինքը, փունչիշ
էլ չէլին կանայն օտիկ:

Չուճքի սուլթան Արդուր-Նամիղը ի
ճնէ մուրտա խաթաթ ու փիս պոլի-
տիկութիւն ունիք, Էնդուր էլ միք գա-
բուլ չէլինք, փուր նա սուլթանութիւն
անի, միք կուսացիութիւնը հետի օլին
էկաւ նրա Էղիլին, հետաի օլին, փուր
նա հիմի Էղիղի քուշից Ալտանի քուշ-
կուսմը հուրի ու խուղիք է պահում:
Մնչ:

Չուճքի Արդուր-Նամիղի հալով սիւ-
զար Մամանդը լաւ մարթ էր, էտու
համա էլ նրան նստացիութիւնը տախտի
փրայ ու միքը կի չուզեցանք նստիլ
էնդի, չուճքի իս գիղիք իմ խաթաթիք

հասնանքու մէշ, սակի իրիցփոխու-
թիւնն էլ չիմ ուզի, փունց թէ սուլ-
թանութիւն:

էն էլ իս իմացիլ իր, փուր մէ փե-
տեմէն բան էլ կու գուս գայ, թէ էլ-
գա էլ Էնդուր սաթ, փուր թափառութի
անիք Արդուր-Նամիղին ու Մամանդը:

Աստուձ կինք տայ հայուց սակին
էս բանիքը իմ փուր արինք, զիթա-
ղանց, տեսանք փուր նահաթ տիղը
Ղզաբշի խալիք կոտորում է կոնցիւ-
ստացիի համա, Մամիկ Ալի շահն էլ
մէ չուճքի փրայ նստամ՝ փունց զիղիք
էր գալի, փունց նստում, փունց կոն-
ցիստացիա է տալի, փունց մոնտախու-
ցիա, էտու համա էլ փոխիլ տարն ու
լաւ է փուր էլի էրա փութիւնն նստե-
ցիլնիք, թէ էլ, էտաի բիշ անդիղիքը
կախին, արանք Էնդոգամ աղաշանք պա-
ղաւանք էրն անում, համա զիմիշ շա-
րիքը, փուր գնան թէլչուք, չուճքի ս-
տում էրն, փուր ճամփեքը փիս է, կո-
սէ. համ էլ մի գլուխ ունէ հարիմ պա-
հելու միք աղիբիքը:

Իս գարու չէի, փուր տարեկան
քառասուն թումանն էլ տանուլ տա-
լին էս զիլից իրաժան էլ չզնայ՝ ա-
սիլ իս զիմեփրան մարթ, ինչ լալից
կոնիմ, կոսէ, էս թաուր տիղը: Հաշի
Ամբարթուքը գուղիք գնա, համա Փա-
ւառնաթըրը չիմոցից, ՎՄշակումս՝ մի կու
կուի կոսէ:

Չուճքի խալիքը շատ էր նեղում
խարճիքից ու ճաթերիքից, չուճքի
շատերն էլ իրենց զլիտներու ու մէկէլ-
նենն էլ ուրէշներուն՝ հենց էրն սպա-
նում կոտորում, կոսիս, սղարգաստում
էրանց զիտները զիմած լլին. ան թէ չէ
կոտորաւս ու կարաթֆիլլլին, փուր մէ-
կի տարին էլի զուս գան, էտու հա-
մամ էր մոզանցիլնք, փուր Էտարի
աշխարհն կիբշը լլի (Վայ գարգիս թէ
չի լլի) էտու համա էլ կանչեցիքը շալ-
լիչ տաղիլն: Հիմա նա գալին է ու
թէլի խալիքը գուղի ու էտու համա
միգ ինթիլքը կու տայ, միքը աշխար-
քին էլ փրէ կուսանք:

Չրամանք արեցիլնք, փուր էս տարի
փուշ Զատիկ լլին, փուշ Չրոտիճը ու
փունց էլ նուր-Տարի:

Քաղաք տարութիւնի համա կի, էլի
կու փէքը անինք:

էս մինձ մինձ գուրթեքը պատիկ-
ներուն էլ հաշի ու նէտա չըկայ:

Էկող տարուայ համա թէ կու սպ-
լինք, շատ բանիք կու մօզոններ: Մեր
պարտիկ շէններու համա՝ ով փուր
աննիկ է կիբի գուղիք, թէ փուր մէ-
կին համա ու էն մէկն էլ արսն արտով
ուզից: Եշնելու սաշիկերանց էլ կու
նշնիք — չուճքի ուսքո լաւ է նշնիլ,
քանց թէ հարումը (օրի մէշ) թրուշ-
կոտելը:

Ով փուր խիլք չուճի, միք պարտեւն
նրա համա էլ ինք փէքը անում խիլքի
ճամփա էլ ինք շանց տալի:

Ում խիլքը շատ է ու զոտ է տալի
համ էլ շարչեւում է, միքը նրա համա
էլ շոփա կու բաշէլք:

էս թագա տարութիւնին միք փէքը
էնք անում աննամուս գուրթչներուն
նստուսուսը շինի: Համէլ Սիւ ու Կա-
պի ծովիլքը ցամաքանի: Սիւ ծովի
փրէն, ցամաքուլց էտը փուր սպիլիքի
մէշանիքը աննիլնք — գարունձ կուլի՝ ան
Կասպի ծովը, փուր ցամաքի ու նաթի
Փուստանները գնիլնք փրէն լաւ կուլի՝
Կուլի մաշ, կուլի:

էս միք բամբուրթիւնու համա էլ
զիվ էլ. մէկէլ ծրտի պրտի բաներու
էրն էլ էլ չիք խօսում, թէ՛ փունց մէք
բարեկամներուն հուաց շօտիքում տիղ
կուսանք, նէրն անիմած թէ փուշինչ
չեն շինի. տանուլ չ կուսամանս:

Անգութներուն համա էլ փէքը կոնցիւ-
ք, ան թէ կու հրամայիլնք, փուր վաւաց
ճամփիքը էլի համբրին. Չրամանգար
թէ բաղաբը փուղիքը պարտով է
փրկանում ու Չուրն անում խող ու
զեչի տալի ու նալոզիլնք կի սղարտ
խալիք փրէն էլի գրում:

էս էնք էս:

Ու շուրց տուղներու համա թագա
գաղթիւնի կու մօզոններ, անցուղներուն
ան կիբն ան խամզին ու թէ էլ զպա-
հան անի, ցիխ շարտին. իծում էլ մի-
թոմ փունչինց, հուաց սակի բարեկանե-
րու լլին ու սակի գործիշ փրկիչներ
սուխն մէ կոնց զիթաղաւ, այ — հի-
մի էլ փուր չը գրիք միք թախարա-
լիճ բամանիքը, բաս միգ պէս նա-
մարդ մարթ, ով գիղա աշխարհիս փրայ
մէկէլ գուրք լլիք:

Ըսպատում ինք միք Չուղաբին ու
գաղապնիլնք:

Գաղապար Կաղապար Գաղապար

Ջերդ բարձր գերագնացութիւն, Գաբրիէլիչը, Տիտօշիկը մաշտակատի համար էլ լաւ կը լինին. Տեւ-
նիչ Գետական Բուժարան... Ախտա սր արանք էտեղ են, արանց կըլ, ուղարկենք Հետաւար Արեւելք, Խա-
ղօսացիներին էլ հաւատա կը ծննէին:
— Է՛ս ստու՛մ էք էջի. դրանք իրենց հետ մեզ էլ են խաշտաակում:
— Հաւատացէք չի, Ջերդ բարձր գերագնացութիւն, ուժեղ են է, ուժեղ:

— Ի՞նչ ուզում էք սա՛նք, բայց Գետական
Բուժարանի անցում լինելը սակե՛ր լաւ է. դրանք
զոնձ և հայտնում են և մաշտակութի են
զուրա գալիս... Իսկ մենք՝ հաղիւ միայն կա-
րգանում ենք սաններս փոփոխել:

ԳՐԶԻ ԿԱՏԱՆԵՐ

1-ր. 1-ից լուս. 3-րդը 2-ից լուս. 1

Լուս. է, մարդը մտած օրից
Մինչ մտածելը նամբ թաղ...
Բանն թէ խոսի և իր լիզով
Օգուտի տեղ միշտ զնա տայ:

2

Լուս. է, մարդը մտածել վախար
Մեռնի անձնա չքանալ...
Բանն թէ ապրի և իր կեանքում
Ոչ մի բանի, պէտք չզայ:

3

Լուս. է, մարդը օրորացում,
Իր կապերով խեղճի...
Բանն մեծանայ և իր կամով
Վաս կհաջ նեա պատերի:

Մանտի

ԱՆՓՈՒՂ ԱՆՓՈՒՂ ԲԱՐԵՆՈՒԳԻՐ

Լարանաարեղի ՄԱՆՔԻՆ

Քեռի զան

«Պաթարան» 47 հոմերի մէջ գրած գրա-
բանագիրը այդ սպանաթ ինձի հասցնելու
Չուճի չիտի անհայտելու ի կշիւր, մուսուսն
Ղապաշի Մարգարին հասար հասար կապի
կը: Յուրիչ վախթ մէջ նա սո իտաբերս
հարցերի իս: Նէջ բարձր իս թէ, Ղապաշի
Մարգ. ր, սնգը է պակաս, թէ մարդը, ա-
նթիք իս, թէ մարտ: Յունտը թաղ աշ-
խարհը, շեղիւմ ծորը զՔիջ հարցնելու կը:
Նորը թէքը հարցնող Նէջ կայ: Հարնայի-
տայ, գարար շուրի, ընտի զան, հրամաների
կաթերն էլ իս Նիքի, ձեր հասարից իս
նանիքը, ձեր ծանն ալ շինիքը, մեղք իր:
Ապրին ցերիկն քնայակիցը, մեր ծամը շի-
նեկիքը պրծածը, Էւելցած փարաներն ալ
գրկեցիքը: Փոթի, անանք ալ ձեզի պէս
անհայտել կին կշիւր, զանի գուտ կին շը-
կիք, փարաջ մարային կը: Հիմի սալը
կանիքը օր, մեր զրկած փարաներով: Նամ
ծանն ին գրիտ բերի, նամ էլ մէ լուս. վար-
ժանունով ին շինիք: 5000 մանթ էլ Էւել-
ցիք է: Ան բարեաւորն նեա, մէ բարեաւորն
սլ Փոթի գրկեցի, օր ձանիք փողով Էւել-
ցած փարաները ձեզի հասցիք, օր զայք
ալ ձեր ծամը գրիտ բերիք, ձեր մարտըն
հանցիք: Համա ես գրեմ օր, 5000 մանթ-
թը ձեզի չի պուտ, ձեզի մէ լուս. կարտ դա-
տարի տեղով մտածել իմ, Էս զանի օրս
գրեմ կը, արթեկին կշիւր:

Ղապաշի Մարգար

ՅՈՒՆԿԵՐԱՅԻՆ ՍԵՈՂԱՍԿԻՍ

Էս կախեալ գիտաշուք զան հարկն գա-
տարանա: զգաւանդեալ պրկեման, միշտ
հարկաւ ի հարեանց, հարեցաւ փայտն կին-
դանի խոզմարեանց, իբր ի գաղարեանս
վիշապին պրկեմոյ:

Անուշա այս հաստան անկի շուտ կը-
հանգանն ընդ-Գորցից կարգադրութիւր,
զան նոյնները ամբ 11-րդ համարում ընա-
կարանս Ստեփան Մայիսանի շարժում,
որից նախէի նամար կամը նեանեալ կարող
Էմ յայտնում ես սակ նե: Էնթի
նոյնները լոկ բառի ներ նշանակելն,
ստանց շարժց նեա անբանակի կեր-
պով միտաղծ փունջկցանքից և այն
վիճակնեան, շարունակելով նոյն միտա-
բը բացատրել սակ նե (պ. Արեղ-
նանի) շտապից բացատրութեան մէջ
նորով բնորոշում է, իբրի ֆունջկցի
արտայայտու ձև, իբրի մի ձև, որի
նեա անհիշելի կերպով կարող է նրա
ֆունջկցան: Իսկ երկրորդում՝ նորովը
լոկ նե է (մեծ մասամբ) նորովական
վերջաւորութեաններով կողմում...
Երկրորդ բացատրութեան մէջ պ.
Արեղնանը անուշա գիտարարութեանը
բանանում է նորովական ձևից նրա
ֆունջկցան: Մոր-ղարցը № 11 նր 31
ընդ-գորցից՝ շրտարակիչներն ձեռ
նամար նե սակեմում այս ֆունջկցան
սխալաբանին: Եթէ ընախորդն Ստեփան
Մայիսանին այսպէս է իմզողում հարկելը,
էլ թէ՛ պահանջեք... զան Սնայածներից,
Փունջկցիս

Ինչ լուս կլինել,
Որ լրման ժամին,
Կըր Պողոս վան
Մասն ստորմայ,
Ինչէկի շրպատ
Մասնում շնորքին,
Թողէկի թէկող անկոն ու սեւալ:
Ստանն զտորիք թիւերով գնանս,
Կը բարձրանա յիւր նոյով բեզարած...
Ու կը նսրիկի ը մտայած կեանքը,
Ու նսրիկտ կաննը խնցն դարձած
նոյովն:

Ա.Ա.Արց

Պա. Դուք ցանկանում էք, որ ձեր աշ-
րական անպատեան սեռն ըսն զիցմ, բայց
չէ որ այտեղ միայն շինարարութիւններ են
գրեւծ:

Մ. Այն հենց այդ պատեանով էլ, ձեզ
նամար զժամը չի լինիք, մէկն էլ ձեր կող-
մից գրեւծ:

- Դուք ծանօթ էք իմ կեանք նեա:
- Այ, բայց չեմ ունեցել ծանօթանալու:
- Իսկ դուք արեւելից գիտէք, թէ նրա
նեա ծանօթ վրեկը բազմաւորութեան է:

ԳՐԱՌՈՒՆՏԱՐԷՆ

Մեր նոր փրկիչ տէր պաներու խո-
ւանք: Էրան տակմանը պատմելու:

Տէր պա սասանը թէկերի աշխար չի լուս,
մեծ օրը ես փուշաբ կըլայ՝ ես մտաղ,
ստորը նամար ալ պան կարթացած իրեկ,
խաբերը ես աղթիքները փուշաբը պէնտակ
պէրանէ կթաթի, Էրթիցներու, անկանե-
րու, թախածներու վրան ալ պաղ սխաղծ
կեայէ:

Տէր պա սասանը, կեօր մեկնակ ըլա, օր-
թաթին միւր կուտ, կեօր օրթաթի նեղ
ըլա, մէկ տեղ նայի միւր կեման:

Տէր պա սասանը խայրէթ կանն այլայ
պանը աշիքէ շարժեմ ըլա, ամա զուս ըլալը
իրեկ ըսթէլ:

Տէր պաները վառելիք աքաղաթին կը-
տարին, ամա իրեկն պրեւած ձանդախով հա-
թին շխտի թուժաբ կուտին:

Տէր պաներան Էկեր սուչիքը անկան
տարծ ըլային, շտեան այսին ալ թուժաթ-
թի մէջ կըլային:

Տէրպաները իրեկ հասցեցած, մէկ պան
հեղի կտրին, Սեւած ամբ մեղաց փար-
կեցի էլ, կտրին, գուալը խոպի ժողո-
վարին ալ տեղեւ թուժին կանն քի: շի-
տակ է, իրեկ մեղէն է. չէ պալամ, տէր-
պաները շխտակ կատի, իրեցը մեղէն է
որ մեք կուտանքը կըլարըր:

Տէր պա սասանը՝ պատարաք կանն, մար-
մեք ա. սեղանին վրան է, միթըք ժողո-
վարթին ձեպին մէջ, նոթի մի հարցեցաւ
ան Աւառ տայ:

Տէր պա սասանը՝ շտած պանին տէր կը-
լա, տած պանը ինքար կանն:

Տէր պա սասանը սխալ մահացու մեթ-
քին էնց կըլայ սխալութի վառարանէ կը-
քիքը ցորէկ աստիպատարանակ կանն պէց
սթեկներն ինքն ամա կինով:

Աւառ շանն, Էկեր տէր պաները քի մէ
կուտարին ըլա, կրիտ սխալարանթ ու-
նեան, նեկմեթը խոպանեակ օրացուց
կէրեմ:

Տէր պա սասանը, Էկեր թուժիք խոպա-
րանը նեկմեթ սխալարան օրթաթ կըլայ,
նաթիւթը թուժի կեպան, փուշաբը կատ, Էկ
մեքը մէք մեծա կա, սիրացուն կատ, Էկ
սեղանից Աւառ ի մէջ գրախոսին ծառ մի
Էկեր մէք ապա է, սխալարան Էկիմ

կերբ: «Քաջապար կոյով թո աշխար: Կէր ձեր սիրը է: տիրացուն կամ: շրջանոր հայոց աշխարհի»: Կէր ձեր սուգաբար է: տիրացուն կզկիզ կերբ: «Օ՞վ սուգի կէ- թոր»: Կէր ձեր սամանաչ է: տիրացուն կամ: «Ե կարեցիք Սեօս սամանաչու: Է- կէր ձեր ինայր է: տիրացուն կամ: տասոր ճշեշտակոց օրքինն կզիզ կէր զսասուն աշէր: տիրացուն կամ: շրջան ստանա- թեայ կայստանն տեսան մեր Յիսուսի Գրիստոսի:

Տէր պաները աշխարի խաղաղութին կա- սին նը: գնալիք սայթք ընտ ըլան: որ թ- ընք պան հասընան:

Տէր պաներուն էրէնները Էրկան կըլու: ճկարի խորանի: ամա խելերը կէ՛մ կան՞ կէ՛մ կերբ:

Տէր պաները կէր իրեն տունը կերպ- կարի նասին: Էրկո ձեր լոխմա կուտին: Ասած օրքին չէն պոչէ կասին: ամա օ- տարին տունը ըլանը: աշխար կասին: ու ինչ տէլին կարպիթը աշխարի վրան որ: կուտ փորով կերպուր այ շուտներ: փոթ- լամի: ըլալու խտտեր կուտին:

Տէրպաները կէր միտաթիբ ունենան տա- ները: ոտներ կզգուտան կրմուն: միտաթիբին ներդուտին կինթիբին: որ տուներուն մէջը տարի պայտու ստեթ չունին: ամա տարի տաներուն մէջը: փխտան փխտանի կարպի- նան:

Տէր պաներո իրցիկները սայմա անի խօյը կըլան: չե՛մ երեք տէր պաները:

Տէր պաները գտակի: ծուռնթի՛ շափաթ- նոք տառ կողաշային ծանրը սխալքիմե- նո: ինչն փոթնիկները իրեն թե՛մա՛մն- թիբերը: ամ՞ զաթ: հակիթի կրմուն որ: ժա- մին մէջը կզկիզ կերբին: կըքած տ- անին որ ամուր ծանով կողաուն: իրենք որ խուլ են: անուր թանթին կաննն թի: Ա- սած ու խուլ է:

Պոստուսի Միխնե

Պ Է Ն Կ Ի Ր

Շղմխնիցի կկ թորք: կկ նայ Գեօ- զայ սարաշին Ժամադղին՝ Բարդնց Նարսուն:

Ախի Գեօզայ: ան ծամ կըքած: քա տի: ճրամնչը չը՛ս: քա տի իրեսու սերա չո- նիս: կը՛սանչը թա ճնչ՛ս ըլալ: վեր մին վնննոր ճնդրաուտը: լամ ընթիթաուցը ըն ծանան ըրթուր: սոկուտ կըք կեցուլ: չուր Փիբ մայիկ թեցուլ թորքին մային կօշուր: թա ճնչ՛ս ա՛նուղըն կեցուլ պէտամ թորքանա: արեթ տուտիկինն փայ տիս: Էն է մին արուղ ընձեթա անթ արքայու:

Քա վեր հասնից ննչս և թորքանայր: քա ի՛ն Ճեզդոս հայեր չթորքացին: Ճեզդո- սան տէր Բարա տէրն պակա մը: քա արնն՞մ արք: Մուսա սորք սրա պատմա- թիբին մասին մին պի՛նի պէտ: օրքն ը- ճրցուր: Պազուց տէր Սահմանը: Ին չա զըլաղ տի՛նինք: Լան: տի Թորքանը՞մ՝ թորքայի: Քնասպար աննչը ննչս պու՛մ: ի՛նչըն մարթին ննախ տեսնն թորքցիք: անուսն է՛ Մալայի Քնայուցայ տի՛նուն: քա տի ճրմնչը չըս: Բու արնն՞մ արք: Խաթարալուն չլննին իմացին: վեր մին ընծե՛մ անթ արքայու ճրննացուր Փիբ- մայիցին տի՛նը քասո նըստով՝ Քնասպար ամուն է՛ մաշակ ընալարայ շինու լամի կըրնցին: սաղաղի թըրփանչը իր օնին: կնան զիլալիտով անին ընդ տարին: ի՛ն՛, Քնասպար զային շայսն և կեզ: վեր Գեօզայ գտու ամունն թորքցիք: Լնն և մէ՛ ծար: գտու զի: չա ճնդրասացին: թորպի վնչ:

Ախի: թա վեր հասնից: պէտամ լոխ- մանք է՛ թորքանայր: հասնից ընչանա աների ճրքարար օնին: Ախի: տի օջը- լու վեր է՛ս տէրին իրք ամա: Սնան զարգին: սրա մար է՛ ընչուլը թորքին Փիբ մայիցին մաչը քասո նըստով: Քա ննչն՞ տէրն պատմին՝ վեր սիրուր նա- լանայ: վեր կէ՛մ լայնու: արանա՛նչն պէ- տամ անին: իրք տարի է՛ վեր քասո նը- ստով՛ Լնն մին պին չի տիս կուտ: նըս- մար վեր: մին է՛ կնի՛ն՝ մին պրտնկով զըրթապան տեսնն էր կինն: զի՛ն կըքնը կնիթանին՝ պէն կզի՛ղքնին: Ախի: մին պէն սաին: Էն շամաթար վեր տէր օրքն որ Էն մէ՛կ տէր կըլինն կոպի: Իր կալ շամաթ: հասնից զըրթապանի կոպի մին լուս թաիկ թա վեր կըքուր: այ: լամի Էն կաննըմը: քասարպու՛թիբը կնչ՛ն պէտա: Ախի: քա մաչը մարթ չը՛նք: քա մեզ Ա- սած չի՛ սոկուլ: քա մաչը քարն ընք ծընու: քա մաչը ննչն անթեր: Ախի: մին պրտնկով տէր օնին: Էս տար ասրի կնին: վեր մին օղուշաղ կեօզացու: օղուշաղին անթը Շուշան լամի: ար: մար- թին անուսն է՛ Յակոբ թի՛ք: տէրք մին օր Յակոբ ընչին կրան թուլից կըրթուր: Յակոբ վեր տի: Էս: սըլաջ կամ՞ ու: ջը- նըմ և Էն զի՛նեան քասո նըստով: տես- նըմ և վեր զըրթապանին: տա՛նչուրքնին անգուն չնն տի՛նուն: սխտան պրտեսու կերիլը: համա է՛ չոր: Շուշան ըրննց պէ- լուն նէ՛ն չուր քարթի է՛ սաղըմ և՛ Յա- կոբ ընչին է՛ զեսը ուշուց ամա:

Էնն մեծիմ կնիթանին պրօպուրթին զօրքին: իմացուլ ար: վեր մին հասնից ըն- ձայնա ընալարաղ տէր օնին: Շուշան ըն- ձան սիրական և փրտու: Յակոբ ընչին է՛ն զի՛նեան զարգուլ կըքուլ ար կընթիտու- րին վեր: Էս ընալարաղ տէրն զարգիցիք Սնան: վեր չուր Գրիստոսին զըքասուրք ըլաղապար: համա թաշննպանե՛մ զըր- թապան: տեսնն պուտսի իր կացու: օրք ջըննց կնիթանին: չըրք: կըրթականի պն-

նըր ընգու: ըլալից: պատիք: ըլաուտնք թափից: խուլասո ճրամն էր կալու: տէ- թին տիս սիրու: Սնան զարգից Շուշան ընչան կօշուր: կըրթապանը կըրթականի սալա ար: թա վեր տէրին հանի վնչ: Ան- սուր: պէտամ ջընն՞մ Քնուլայր: թորքանն է՛ սարփագան ըլին օրքն չը՛: կըրթական է՛: փիթր որ արք: վայ թէ տէրին Սնան ճանն վնչ: կըրթապանը կըզկին: ջընն Քնուլայր է՛ սարփագան զի՛նայ վնչ: Էն մալը ևս ննչն շողար տամ շայոց սակին: Էսա նիւրն կկէլս տարալ և լոխուշուց: խու- լասո կըրթապար իզին որ տալ: ևս տես- նու չըմ: արքայու Յուշանը սամբ ար: ու- ղարան: փրտուց զըրթապանը օրք Էր կամ:

Աչ: ննչն կասի՛ն Կափկայր Սեկին տէր Ալունին: ըլաուտան զարքուր օրքընըմ թա վնչ: Էր և կննու տեսն: իրեթ իրչա- կըրտու: փարաշին կննու: կըքասուր իր կանուս: ընգունտ արնն տու: Ասունն ճը- դարի Սնան քարգու՛մ խանթիկներին՝ վեր տան մաչը խելերուց ննչս ճըլե՛վար օրքն անին: թաշննց զի՛նուն տէր Ալուն: լոխ- ման է՛ ճաննց և արքարցուր ճըլե՛վարը վեր: ճըլաուտանութիւր անիկանը սարքու: Էն և մին պի՛նի և Մնացու վեր Կափկայրն խանթիկն լամի լըսուտիս Ախի Գեօ- զայ: տի մին թեքու իրեսու՛մ օնին: վեր ասի պէտամ թորքանով՝ պէտամ թորքա- նաս: մարթը: պէտա: խուղանաթեսու: թա վեր հասնից: պէտամ և թորքանու: Լնն ջնին օրք տէր կուրք: նա թեկ Լնն լուս կըրթացին: Էս Փիբ մայիցին մայրն: համա: արք ին՞ անգուն տի: մի թորքա- նայ: Էսա մեր զըրթապանին սխտուր թորքանայ: Ախի: Էս ննչն իրա: վեր զըրթապանին կարալուցիք վնչ ջըքանա: անիւր: քա արնն՞մ արքն լուս չըքանա: արք և

Պոստուսի Մանո

ԸՆԸՆՆԵՐ

Միլինչի իմնայ սամո՛ կնն

Մարդ թէ չը գտաւոր: տէրտէր էլոյ կը գտանաւ:

Այժմս սամո՛ կնն

Տէրտէր որ չը գտանաւ: յեղապրական խօ կը գտանաւ:

Առօտակի

Խնամի Գոսպար:

Մեր Գոսպարի գրադարնը գտուն և շա- չի զեւս ևս զեւալը: Էրկու տարի և նա քայն են անուն: Էրկու տարի և քաննց Մնա՛մ և շնուսն չնայ: գտտ չի՛ գուս պայտի Ո- զարն՞մ նոյի Գոսպարն միապար Ալունա- կին Էր զովաբանու: Կնչը զի՛նուր: թէ լոյ՛ի միջինն ճուլայ կար: Իր վրայ պատմի՛ն թորքարու: ժաուտ կաննացնին: օրքնը՛ն թարգարուր: մի թիլ է՛ չնայ: Մեր զեւս-

ցիք փոց հասարակ, բոլ-բոլ թփփ արին, բտեղ-բտեղ կնկրան հաի պես տարածեցին, թէ տղարմաճիք անբեր յայերթացման են: Եի մի ասոց չկայ, թէ հուշարը փոց հասարակ է յոպարդ-լոպոպոց պարծնալը չի, Ընտեղ պարծնային: Էրր որ զգուխ հրերին: Գրուսան ասած, զիպր Ժաղ չկայ որ հետին, զիպի իշխանաւորներն են Մնացի, նրանք էլ հարուստներն են և իրանց զորքն է խնգներին թայնին ու իրանց ջրին: Հաստացին:

Չաւել-Չուհուներն էլ, յա գրծ ունեն, Աստած նրանց թիւը շատացին, փոխուելը շատող ուսելով, զինի հոնմելով և զուգան-նիւրը նարբի հազարով են միջացներում, Նրանց համար մի թաս զինին յա ւ, քան թէ մի գիղը:

Հաւազի Թատո

ԹԱՍԻՐՆ ԵՐ ԳԵՂԱՐԻՏՍ

Արիստական քառան

- Յն երթման
- Հայոց թատրոն
- Չինչ տեսանեն:
- Գասարկութիւն:

Հաւաքարի քառան

Անցայ ուրաթ երեկոյան թուրքերէն Ներկայացումը Հաւաքարի Սոր-Գրում թատրոնում, շաա յաղող անցաւ. զիրարուստըները ոչ թէ կարողացել էին իրենց զերիբը, այլ անգիր էին արել, ծանախող վազը իրում: Յուշարարն բարբովին մտապած, այնպիսի աշխուժով էին թուչկուում թեմի վրայ, որ անստղը իրեն թատրոնում չէր երեկուայում, այլ կարծես տեսնում էր իրողութիւնը:

Թատրոնը ծայր ի ծայր լին էր թուրք տղամարդկանցով, որոնց մէջ աչիք էին ընկնում 5-6 երկ միտն, իսկ թեմի վրայ կիսոջ զերը խողար էր տղամարդ:

Ատարակներին հասարակութիւնը ձիւսխտար ծիով թատրոնը այնպէս լցրեց, որ չը ձիւտները կապիտոնին զառան, մինչև որ փաշուսթեան անգամ պ. Սափարեանը, բացառեց ծիկ ոչմը, թէ ինչպէս նա օգուպարեկներ է բարձրացնել և կարող է թատրոնն էլ բարձրացնել ու տանել Գալուստիսի փողոցի վրայ ինչնեկ, ուստի այդ զբարգրութեան առաջն տանելու համար, ինչպիսի չը ձիւս:

Թուրքերը այս բանից երկեղ կրելով, դաշարեցին ծիկ, որովհետև Հաւաքարեց աւելի ծոտ է իրենց անբեր, քան Գասարկութիւն:

Նոյն թատրոնում, կերակի երեկոյան Սոր-Գրում ւ ընկերութիւնը Ներկայացրեց Ներպոպի Օսելլո յայտին պիւսե,

Այս անգամ թատրոնը լցել էր չը տեսնած թաղմութեամբ, որոնք իրենց շաա լուրջ էին պատում և ուշի ուշով հետևում էին զերակատարներին ամեն ի շարժանքին ու տրտատանութեան, թէպէտ մէկ-մէկ էլ անկիւններեց հարձակ մարդու բացահայտութիւններ էր լուսւմ, բայց խաղին չէր խանգարում, որովհետև զբանակերի պոչից փաղբիլը սազում է:

Օսելլո (պ. Մարգարեան) իր զեղեցիկ մեկերով, շարժումներով ու մտածում խողով, աչիք էր ընկնում:

Եղբայրի ժամանակեց կնոյնով Մնացած մարդիկ ասում էին, որ Նուցոն (պ. Սափարեան) մի բիշ պ. Սափարեանից բոլով է եղել, բայց պ. Սափարեանը հաստակեց, որ զա ստաւ է, Նուցոն իրենց էլ կարծ պէտք է լինել, որովհետև կարծ մարդիկ անկի խորմանակ են լինում և որովհետև իրեն էլ կարծ է, ուստի Նուգոյ զերը յաղող տարան:

Ներկինսա (տիկ. Մամուշարեան-Մարգարեան) թէպէտ մի բիշ թոյլ էր, բայց ոչ ասոնց պատճառի, այլ երեկոյ Օսելլոյի կիւնը զանաղով, մտածում էր, եթէ յանկարծ իր ինչպիսի անտարին էլ Օսելլոյի նման սեանայ, ի՞նչ անի, ապրի նրա հետ, թէ բաժանաի:

Միւս զերակատարները իրենց փողոցի զերկում գաա չէին:

Հասարակութիւնը ներմ ծափահարութեամբ վարձատրեց պ. Մարգարեանին և պ. Սափարեանին՝ մի բանի անգամ թեմ գաա կոնչելով, սաղա յա տրամադրութեամբ հետապն թատրոնից:

Բախսո

ՊՈՍ-ԱՐԿԸ

Ա շ ա ր ա կ. Զուաչիչ Կարօն.—Անգոր-բաղբերը կարող են Նեղ տար և տեղից պատում, էրր փողը յանմեք մեզ ուղարկելու համար. էդ պատի ծառայողները յա մարդիկ են, մեք նրանց աւելի ենք նաւասում, քանց թէ զործակալ-երեցփոններին:

Փ Ե Լ Ի Է Տ Օ Ն

Ս Ի Բ Ո Ղ, Ս Բ Տ Ե Բ

(Պեմա, կարելի է օպերայի համար)

(Մարոն ցոյց է տալիս)

Միկ յայտին չէ, թէ որտեղից, բայց այնքան գիտեմք, որ Մարոն իմացաւ Կարօն և Վարխայի սերը և այդ պատճառով մի նամակ զրեց Վարխայի ծորը: Յարցելի տիկին! Մաղամ Բախսո,

Հեռու ծափից Մի բան յսեցի: Քիչ էր Մնացի Ներպոպիլի... Ինչպէս էր թողնում Կերտ Կարօն Ներ բնասիրում, Ինչպէս էր թողնում Դուք ձեր աղչելու Լպտասծի ծոտ: Այն յիմարի մտա... Դուք ենթադրում էր թէ նա բան գիտէ Այ, սխտարում էր Ոչինչ չը գիտէ... Այ, յսեցի: Նա պարծեցել է թէ Մարձնացուս Կարաք Փարպեցուս Լուս, անգիր գիտէ, Աստ և բոլորը: Նաաա չեմուշեր Շինես խարձուր, Մեղքեմ մտացեր... Նա մեզ խաղել է ևս չի պարագում, Այլ ձեր աղչելու հետ Մարարանութեամբ փամեր է կորչուում... Նուկացմբ թէ ոչ: Յարցելի տիկին! Այս բոլորը են Տեսալ տառնին...

Վարխայի մարդիկ կարծեց կակաչի նըման, փրեց Նուգո հաի նման և կարծեց տընց իրան ծոտ Կարօն հայր կոչակար Աւերբանին:

Ավերբանը ուրաթ ուրաթ կեաա Նա կարծեց բարի հարմար զարկ էր իրան ծուշարարի դասում... բայց տուն ծանկելով նա այլ բան տեսաւ. Վարխայի մարդիկ փեր-փրաղով գետի և վաղեմով բամուս նման, տրտուց կայծակի պէս իսեց Ավերբանի վրայ: Մարդիկ: Դու չեա անաւում, Այլպէս նա պատում, Այդ փոշ մեծ տղան, Նկուտ Կարօն:

Ավերբան: Յարցելի տիկին, Կարսո, իմ տղան! Անպոք աղին է, Չը զիտմ գաա բան... Այն, պատարանի:

Դու, յիմար, աղետ... Նա մեր անուշը, Նա մեր արուսը:

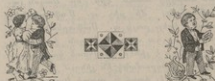
Դարձեց ջնչին կեղա: Դու չեմ հասկնում, Ասացեր ինձ պարզ... Ո՞վ է կեղատում,

Ի՞նչ է կեղատում: Այդ ձեւ մասին էր Այլպան շաա խոսում: Ինչպիսի թէմ արգ...

Մարդիկ: Ինչպիսի տիկին! Յիմար կոչակար,

ՄԲՔԼ չը գիտես
 Որ քո դասակը,
 Գո գիտեանալը
 Ինչ փշացած է,
 Ի՞նչպէս նա լլըր է
 և անհամուս և...
 և իմ աղչկան
 Առանձն էլ իր նետ,
 Կռով ինքստակը,
 Այլևս մեր տուն,
 Քոյ այդ սասանան
 էլ ոտք չը գնէ,
 Այդպէս բան չանէ,
 Աստած է վկայ
 Ուղիք եմ տունս,
 Քէ համարակիք
 և այսպի նա գոյ,
 Յուրը շարզած
 Յեր տուն յետ կը գայը
 Այժմ կերթնա տունս
 և սպասի աղիկ
 Կանես սրմանի
 Քո ազնի փայտիկ:

էլ մեր տուն չը գայ...
 Գուք իմ աղչկան
 Դաս առաջ տեղակ
 Խայտաստակիցիք:
 Գուք մեր նամուար
 Տերից պիտի...
 էլ չը գուք երբէք,
 Աչքիցս կորէր:
 Կարձ ըտրը նապայցաւ և կարծրիվ
 ստն փրկարձաւ:
 Ան այսպէս ցոյց տեղ Մարն:
 (Գր շարձակի և կը փրկեմար
 Լրտն Ո՞՞ 30-ից

POZОВОЕ № 4711
ХРЮСТАЛЬНОЕ МЫЛО
 ՂԱՐԳՆ-ՈՅՆ
 ԲՈՒՐԵՂԱՅԻՆ ՍԱԳՈՒՆ
 № 4711
 Գլխիցերի բարձր չափ
 Տոստակի մի փրփուրի աստատութան
 պատճառով:
 ՂԱՐԳՆ ՔՆՔՈՅԵ ՀՈՏ
 Ան այդ սպական ըտրը բարձր
 յատկութիւնները
 Կոյսիմայնա ֆ. № 4711
Ферд. МИУЛЕНОЪ
 Казань, а. Ревель, 1911

Ալեքսանը անքան զփոքեց, որ մինչև
 անգամ չը համարակեց շարջնել, քէ ինչ-
 պէս է այդ քանը արկին Բակասը
 և յուս դուքս կուս Վարկինց անցի...
 Շատ յուս արաւ Ալեքսանը, որովհետև ի՞նչ
 այնպիսի մարդ՝ ստիպած կը լինէինք յակ
 արկին Բակասին ամբողջ տասներկու ժամ
 Դէպի խառնիք գնալու ճանապարհին նա
 մտածում էր... Ի՞նչ կայ որ, ջանէ աղչի,
 ջանէ աղայ, համարէ ևն իրար և երկի
 մէկ անգամ նամուարէն ՄԲՔԼ շատ վատ
 է արել Կարն, ըսց չէ որ վատ է արել
 նայնչէ և Վարկան, որ թոյլ է տակ նամ-
 բուրելու Չարժե Կարսին զրա նամար փայ-
 տի տակ անցկացնել, ըսց բարկանալ շար-
 կուր է, որ չը կրցնէ իր նամակով շար-
 յը որդու տառչ, ինչպէս կըցրել ևն զիմ-
 նագրատկաններէ, զիմաստաններէ և այլ զըզ-
 րցններէ կոկորդուար աշակերտներէ ծնող-
 ները:

Ալեքսանը բարկութեան ծրագիրը կող-
 մած մտաւ խառնուք:
 Կարն արինաշարչի գլուխը լսանում է,
 կայտած վերջերը և գնում է Վարկային
 արաս տալու:

Կարո: Բարև ձեզ օրերոյ,
 Բարև ձեզ մայրիկ...
 Մայրիկ, ձոյ է ձեզ
 Այգրան բարկացրել...
 Օրերոյ ձոյ է
 Ձեզ նեղացրել...
Վարկա: Չը գիտեմ Կարո,
 Ինչ է պատահել,
 Ինչն մայրիկը
 Այսքան բարկացած,
 Անէ՞ք է թափում
 Իմ և քո զիմի...
Մայրիկը: Էլ քո անցյալուն
 Գարն Քրդիկան,
 Խնդրեմ նամար,

13-7

ԷՅՆԵՄ
 ԱՄԻԿՈՅՆ
 ԽՕԿՕԼՍԴ

Տրամարդկանց դերանկ
Ն. Ս. ԼԱԶԱՐԵԱՆՑ
 (Երևանում Նրոյաբան, սուն Խաղաղամիկ Ո՞՞ 3 Նայնիսիմ)
 Ընդունում է ազատարկանց նախասիր պատկերները:
 Նոր ստացել է մեծ քանակութեամբ՝ արտասահմանի և Ռուսաստանի
 Ֆրանսիայից սեղանի կարտեր:
 Գառնիները կտատարւում են ճշտութեամբ և բարեխիղճ:
 Գները մըրումից գուրու: 4-3

ՆՈՐՈՒԹԻՒՆԻՆԻՆԻՄ!
 Գուչիկնեան պատած № 4-6
ՄԻԱԿ ՂԱՃԱՊԱՏՈՒՆ
 Յատուկ գերձակային պիտույքները... Տրամարդկանց և կամայի գանազան
 կրճակները, մետաղի և բրդի շերտերը, բամբակի և մետաղի գանազա-
 նագոյն թելերը, ձև անկյու շարիք, կարճ, մերձայի իւր գանազան ստ-
 առանքը, փունջեր զայթաններ: Այդպիսի էլ ընդունւում են պատ-
 էկներ գանազան կտորներից շինող կրճակները, նոյնպէս ամեն տեսակ
 զարդանալ սարանքները, մշակույթ ստացւում են սեղանի նորու, թիւններ
 և ինչպիսի կը գործընդերին տանց ու շարժութեան յթիւնի գանազանուն և
 անձամբ նամուարէ խառնիք մէջ:
 Ազարները գները նշանակած են ամենակաման:
 10-10 Մ. Գ. ԲԱՍՉԻՆԵԱՆՑ

Ս. Ա. Ա. ՂՈՒՄ **ԿԱՍԵՆԵՆԵՐԻ**
ՉԳՆԱՎԱՋԱՌՈՒՄԱԿԱՋԻՆԸ
 (Պուշկինեան փող, սուն Ստոկոլովեանի, վրաց սեմիմարիայի դիմաց)
 Ամեն օր ստացւում է սեփական ձկնարկչուարեքանից թարմ ձուկ
 ՍԵՐՈՒԳԱ, ՕՍԷՏՐԵ, ՔԱՐՔ
 Անինք մեծ քանակութեամբ թարթի դոյ, Գոնի և տեղական բա-
 յիկ, ճիւղ, ցրմանայ, կանի և այլն
 ԸՏՏԻՐ ՏՏՍՄԸՆ ՄՈՒՆԻՍՔ (ЖИДКА) ԵՆ ԽՈՒՄԵՐ
 Կովկասեան և արտասահմանեան ձկնային կանաքները Գները
 ամենաշագուրտը: 20-15

Ռոնիկը վայ է. չունիկը ցաւ է...

Նորոտիկն Կովկասի հասեր

ԳԵՐԲԱՆԱԿԱՆ ՆՈՐ ՏԵՄԱՆԻ ՆԵՐԿ

„ՊՄԳՔԱՆԵ“

Միտիայն 20 կողմից տալիս ենք 1 ֆաբրիկ ներկ և 1 ֆաբրիկ պրոտորու կանգնացած գրչի, որով ամեն մարդ կարող է ստանց մի գծարտաբան ներկի ամեն տեսակի (2 ֆունտ թուշ ունեցող) կարողանալ, ինչպէս են կանանց և աղամարդկանց պէտաներ, զուլլաներ, լնաներ, կրտսգոյաներ և այլն և այլն:

«Կյօզան» ներկով ներկած կտորեղենները ոչ մի դէպքում չեն խամանայ: «Կյօզան»-ը իր էփանութեամբ մատչելի է հասարակութեան բոլոր խաւերին:

Գրչիներ շարքում ունենք նաև «Защитный» գրչի, որը ստանձնապէս պիտանի է քիմիարդանքներին:

Ամեն 1 ֆաբրիկի նաև տալիս ենք «Купаль»-ի գործածելու միջոցը, զորւամբ սուսերեն, նայերեն, վրացերեն և թուրքերեն լեզուներով:

Գումարով գնողներին զգույն գեղջ՝ Օտար քաղաքների գումարները կատարում են ամենայն ճշտութեամբ, ստանալով նախաժամբ:

Մեր հասցեն Եր. Тбились, Красноросская ул. д. № 11
М. М. Купальянцъ.
Կառավարչը՝ Կ. ՔՈՒՓԱՆԱԿԱՆ

10—2

—Որդեակս, հազար սնգամ սակեմ թնդ մի ձիբի, թէ չէ կը մեծանաս, յիմարի մէկը կը կրննես:

—Ուրեմն, հայրիկ, զիւ էլ փոքր ժամանակ ձիբի ես:

Սէ.—զուր խնդրում էր իմ ձեռքս, բայց միթէ զուր չէր տեսնում, որ մեր անչարժար զոյց կըր, ես բոլորովին երիտասարդ եմ, իսկ զուր ձեռք:

Սու.—Ս, խնդրեմ, զրա վրայ բոլորովին ուշադրութիւն չըրարձնէր: Կարող եմ հաստատել ձեզ, որ իմ տարիքիս՝ զուր էլ նոյնքան ձեռք կը կրննիր, որքան ես:

—Առաջը խնդրեմ, ինչու համար զուր ամենանոցար տիրող կենայի ձեռք:

—Որովհետև կը մեծ ազատեց մահանցը:

—Ինչպէս:

—Շատ հասարակ կերպով՝ նա ինձ կարահանապէս լայանց, որ եթէ ես չամուսնանամ վրան, ինձ կըստանէ:

Կովկասում բանակութեամբ և զիրքով ԱՌԱՋԻՆԸ արագատիպ մերենաներ

Խ ը ո լ օ - Լ ի տ օ գ ը ա Ֆ ի ս Ս. Ի. Բ ի Ս Ո Վ Ի (երբեմն նախաւ)

Գօլովնսկի պրոսպեկտ ստն Օրթլանի, տելեֆոն № 433

Յայտնում է ի գիտութիւն պ. պ. պատեն տաղներին, որ այս տարւայ նոյեմբերի 1-ից, վիճարտանք ամբողջմէն իմ սեղանահամարները գումարով, նշանաւոր շաբով ընդարձակեց և աւելացաւ նոր կանաչարկեղենային ամենամեծ զիրքի արագատիպ մերենայով՝ իւր բոլոր օժանդակիչ արագատներով: Այս հանգամանքն ինձ հնարաւորութիւն է տալիս պատւէրները կատարել շուտ, ճշտութեամբ և աւելի էժան միւս վիճարտաններից: Ծանկանալով վիճարկան գործը Կովկասում հասցնել իր արժանի բարձրութեան, ես չեմ խնայիր ոչ մի ծախս, որպէսզի բաւարարեմ ժամանակակից անխնայալիս Յոյս ունիմ, որ պ. պ. պատեն տաղները, ստանց ուշադրութեան չեն թողնել վերջնական և կրտսեան ինձ իրանց յարգելի պատւէրներով, իսկ ես իմ կողմից ամեն ջանք գործ կընեմ բաւարարելու պատանջները:

Յարգանքով Ս. Ի. ԲՈՒՎԱՆ

5—2

Խարարալիտաներ բոլոր Թիֆլիսի

ԵՐԲ ՈՐ ՇՐՋՈՒՄ Է՛Ր Գօլովնսկի պրոսպեկտի վրայ, միք մասնաւոր Արքունի Բաւարանի զիմաց, Անանանի տանը գտնուող

Օ-ԲՕՆ-ՄԱՐԶԻ

Վ ա ճ ա ս ո ս ս լ ը, որ ստալիկայ տների համար ստացել է մեծ բանակութեամբ կանանց ու աղամարդկանց արդուազգի պարագաներ, զըրխարկներ, շարժիչ, վիճցիչներ, փոփոխաներ և այլն և այլն:

Մայրուսում է անասելի էժան գնով:

3—2

Սէ.—եւ այժմ ձանձրոյթ եմ պատանում ընդ զու էլ բոլջ անգամ չես կարողանում ինձ մտա մտա... բայց չէ որ մի ժամանակ երբեւս էիր, թէ անասնան սերով սերուն էս ինձ և միտայ այդ սիրովն է, որ ապրում ես:

Սու.—Իսկ զու այնքան անխնայ գանեցիր, որ հաստատեցիր մի անգույնի յիմարի սասմաներ, ինչպիսին ես էի այն ժամանակս...

Առաջը.—Ինչպիսին մարդիկ գանազանում կենդանանիցից: Աշակերտը.—Շարքով:

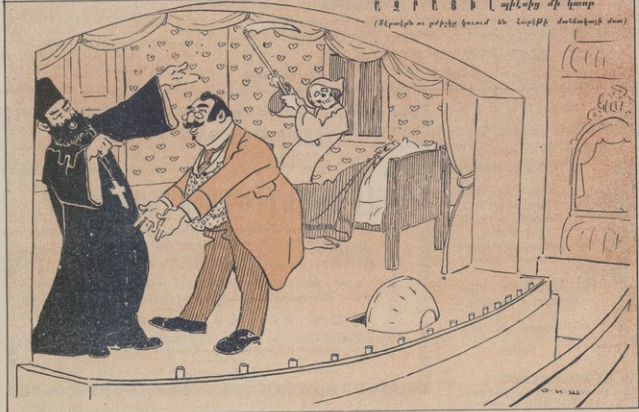
Աստու

Աստուրական բանկի կառավարիչ Կ. Մ. Ալիխանեան
և Լարիկի բնի պիտ' Պօղոս Ղամբարեան,

—Հը՛, պարոն Պօղոս, քնչպէս են բանկի գործերը
—Ոչինչ, լաւ. բարբ բարեկամներքս տեղեր եմ աւել—ձեզ մօտ քնչպէս է.
—Մենք էլ ձեզ պէտ, ես էլ շատ եմ սիրում լաւ ծանօթ բարեկամներին, գործերը լաւ են
գնում այդ գելպրումս

Բ Չ Բ Ը Ն Ի Լ պիկեթի մի կտոր

(Յերտանաւ ու բոխիչը կտում են շարքի մտակալի մօտ)

—Իսք հոգևորականներդ, զգում էք մտեղներին:
—Իսք բոխիչներդ, զգում էք նիւտարներին:
—Մենք այդ բանին իրատուք ունինք, մենք քնտե-
լիկեան ենք:

—Մենք է իրատուք է սովորութիւն ունինք. մենք
ձեզ շափ յաւակնում չենք:
—Այ գուց անխիղճներ.
—Իսկ գուց աննայեղներ: